

destaquem...

Retrobaments, records i fractures que han de curar

Un cap de setmana marcat per una absència. Un cap de setmana de silencis incòmodes, de nostàlgia i pesar, de records dolorosos. Un cap de setmana de reconstrucció espiritual i súplica, i també de redempció. Un cap de setmana, però, ple de vida, banyat per aquesta llum estiuenca que allibera l'ànima i que envolta tot en un halo d'esperança i resurrecció.

Peter Cameron ens ofereix a *Un fin de semana* (**Libros del Asteroide**) una d'aquelles històries quotidianes, aparentment senzilles, però d'una gran càrrega emocional; i ho fa a través del retrobament d'uns amics en una d'aquelles cases de camp, gairebé de somni, al nord de l'estat de Nova York. Tot sembla, o hauria de semblar bucòlic en aquest relat que parla sobre l'amistat i l'amor, tot i que la mort és molt present, potser massa present en les vides de Lyle, Marian i John, en el que seria el primer aniversari de la

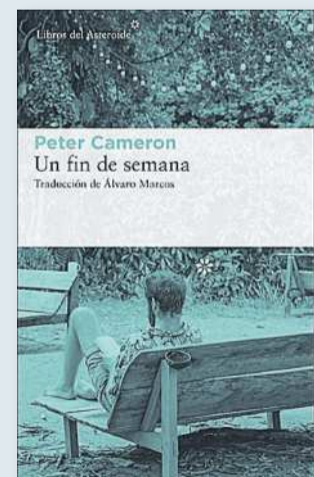
mort de Tony (germanastre de John, cunyat de Marian, parella de Lyle). Al llarg d'aquest primer any d'absència, els tres intenten plorar la seua pèrdua com poden, cadascú a la seua manera, tot i que el seu record roman inalterable, com bé recrea Cameron al llarg d'aquesta novel·la elegant que tanca una gran complexitat en si mateixa per aquesta càrrega emocional que li confereixen cadascun dels pensaments i repriminacions dels seus protagonistes, les evocacions a aquestes vides passades que potser no fossin perfectes, però en què Tony encara existia.

L'escriptor nord-americà versa també sobre els convencionalismes socials, com el temps que un ha de guardar dol per un ésser estimat que ja no hi és. Quan és el moment ideal per recompondre una vida? Recompondre-la suposa una traïció cap a aquell que ja no hi és, cap als seus familiars? Quin dret té el món a jutjar-nos en aquest sentit? Així mateix, Came-

ron parla sobre una malaltia que segueix sent atroç avui dia, com la sida, causa de la mort de Tony, sobre l'homosexualitat, sobre les tenses relacions familiars i la falta de comunicació, sobre la soledat i la recerca de l'amor, sobre el fet de sentir-se connectat a algú, unit a algú.

Al llarg d'aquest cap de setmana emotiu i de remembrança, Cameron traça un relat commovedor sobre unes persones que mostren les seues inseguretats, una història d'introspecció en la qual cadascun dels seus personatges necessita ser franc, els uns amb els altres. Diàlegs intel·ligents, perfectament filats d'una manera natural, tot flueix en aquesta novel·la que ens convida a explorar una part essencial de la condició humana, com és la tendresa i intimitat que s'origina en una relació, sigui aquesta d'amistat, familiar o amorosa. Malgrat l'ambigua i contradictòria que pugui ser la vida, sempre hi ha lloc per creure que, en companyia d'aquells als que estimem, totes aquelles fractures poden arribar a sanar-se. D'alguna manera, sempre hi ha una esquerda que deixa passar la llum, que ens il·lumina i ens permet avançar. ■

Eric Gras

UNFINDESEMANA

de **Peter Cameron**

Traducció: **Álvaro Marcos**

Editorial: **Libros del Asteroide**

Barcelona, 2018 | Pàgines 248

Narrativa contemporània